

Pláštík svatého Martina

příloha nejen pro děti

Pláštík je příloha tvořená dětmi (a dospělými) pro děti (i dospělé). I vy se můžete podílet na obsahu příštího čísla. Proto pokud máte nějaké náměty, nápady nebo příspěvky nebojte se a posílejte je na mail: **plastiksvmartina@gmail.com**

Na tomto čísle se podíleli: Janička Balabánová, Lucinka Nezvalová, Maruška Prudká, Anička Prudká, Darka a Radek Pulcovi, Anežka Vráblíková, rodina Vondrova

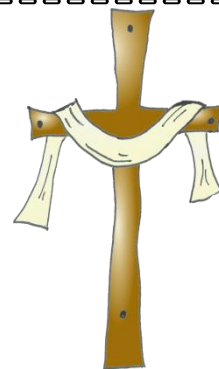
VŠEM MOC DĚKUJEME.

Okénko pro zvědavé

Křížová cesta

Jde o cestu, na které doprovázíme Pána Ježíše od jeho odsouzení po uložení do hrobu. Už od počátku chtěli křesťané poznat místa spojená s Ježíšovým působením. Poutě do Svaté země jsou doležené už ve 4. století. Ale vykonat takovou pouť znamenalo mít dostatek financí a hlavně nezávislost. Ani jedno z toho většina prostých lidí neměla zvlášť proto, že byla nevolnictvím vázána k vrchnosti. Bolognský biskup svatý Petronius se proto rozhodl zbudovat ve své diecézi napodobeninu Božího hrobu, Golgoty a dalších míst. Setkalo se to s velkým ohlasem a působením františkánů se křížové cesty rozšířily do celé Evropy.

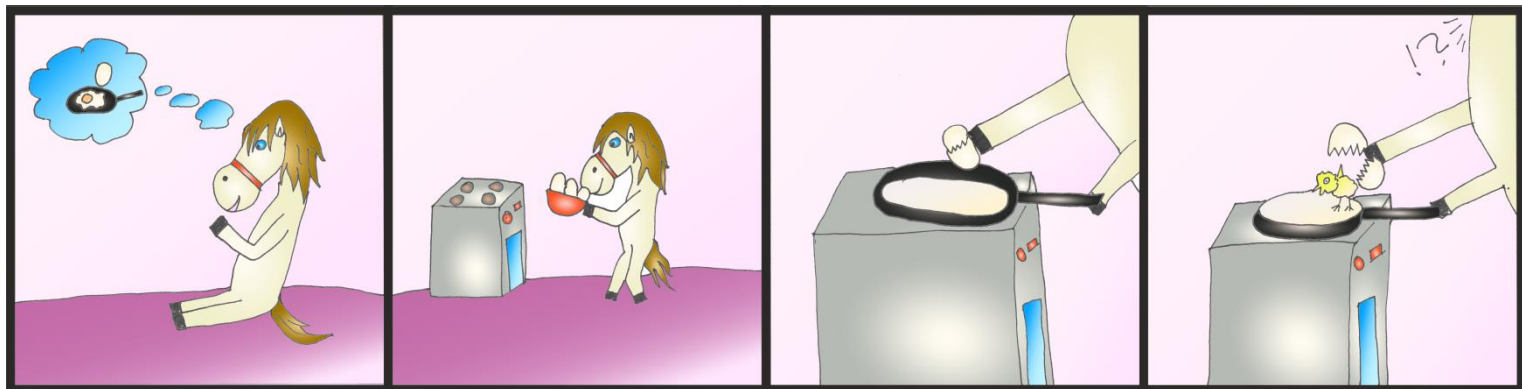
V 15. století jsou křížové cesty doložené v Německu, u nás je nejstarší křížová cesta na Svatý kopeček u Mikulova z roku 1623.

Zpočátku bylo obvyklé začlenit do cesty jen sedm zastavení, od roku 1600 se už setkáváme s klasickou podobou se čtrnácti zastaveními. To dal závazně potvrdit až roku 1731 papež Kliment XII. Proto můžeme nalézt křížové cesty s 25 zastaveními v Římově (zahrnuje např. události Poslední večeře, Getsemanskou zahradu, Jidášovu zradu), ve Starém Hrozňatově u Chebu je to 29 zastavení a ve Vambeřicích dokonce 100.

Cyklus křížové cesty se od druhé poloviny 18. století začíná hojně objevovat v kostelích a chrámech a od 19. století se rozšiřuje i na venkov.

V současné době se můžeme setkat s křížovou cestou v kostele, kde je předepsána liturgickou normou a tvoří ji nejčastěji obrazy nebo v krajině, kde se využívá kaplí nebo božích muk. Křížové cesty, které se vyskytují v našem okolí jsou popsány v další části Pláštíku.

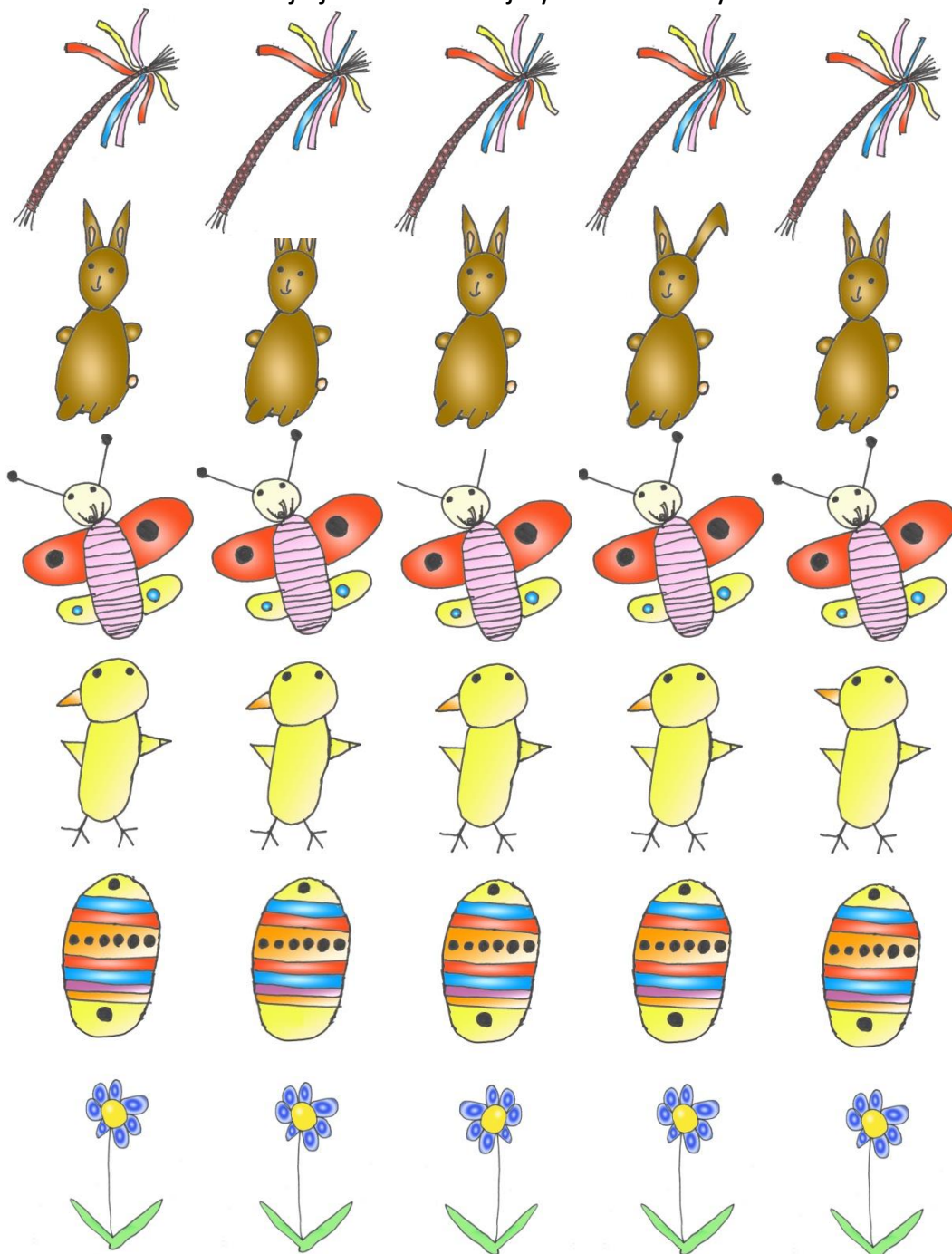
Koník svatého Martina a kuřátko

(MaP)

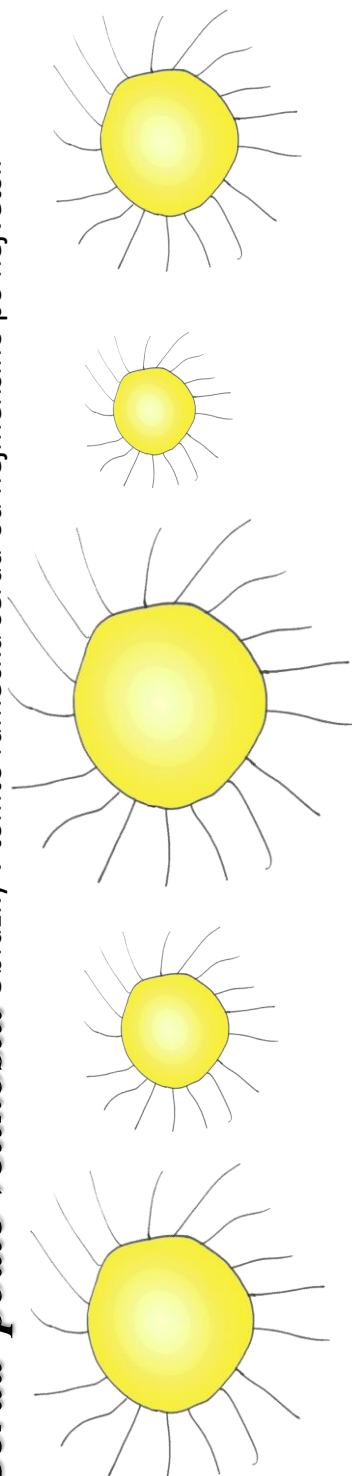
Najdi co je jinak

V každém řádku je jeden obrázek jiný. Poznáš který?

(AniP)

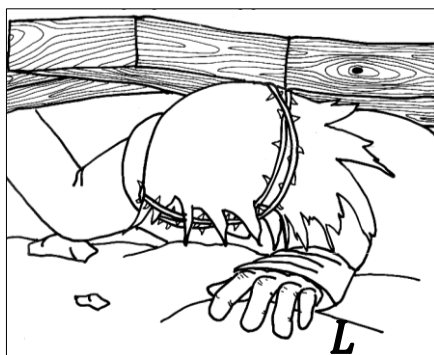
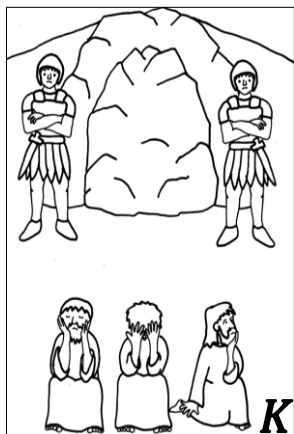
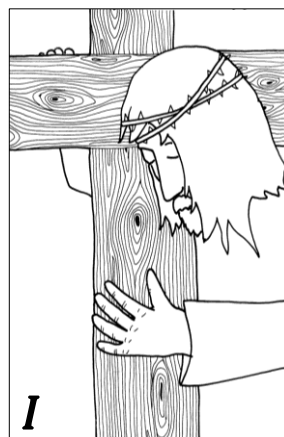
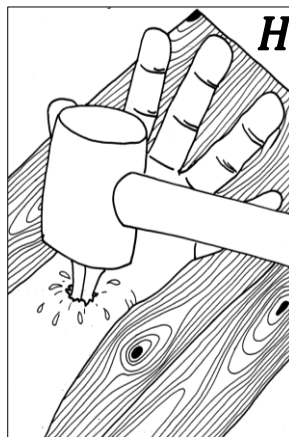
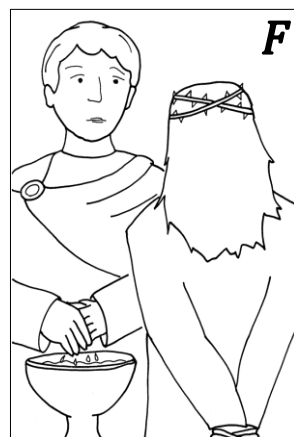
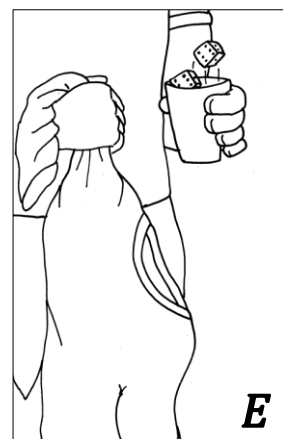
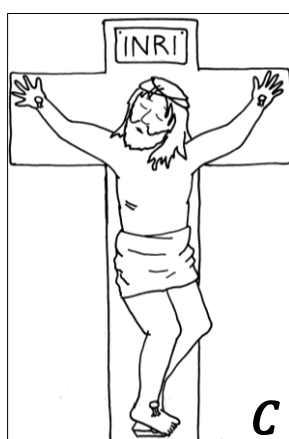
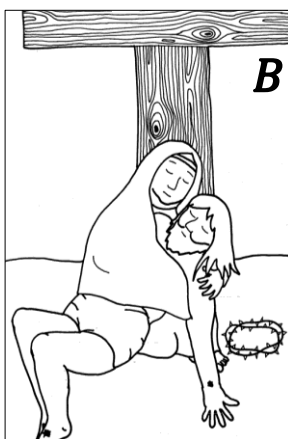
Seřaď podle velikosti. Obrázky v tomto rámečku seřaď od nejmenšího po největší.

Soutěž: Křížová cesta

Doplň názvy jednotlivých zastavení a připoj k nim písmeno správného obrázku.
(Jeden obrázek můžeš přiřadit hned ke třem zastavením. Víš který?)

1.	8.
2.	9.
3.	10.
4.	11.
5.	12.
6.	13.
7.	14.

Výsledek zašlete na adresu Pláštíku plastiksvmartina@gmail.com, nebo odevzdejte do sakristie do pátku **29. 3. 2019.**

Všichni úspěšní řešitelé budou odměněni při mši svaté o „radostné neděli“ **31. 3. 2019.**

Pohádkový příběh

Pohádka o housence a o její cestě od jara do podzimu.

Za dvěma pasekami a třemi lesy žila jednou jedna housenka. Narodila se do krásného, sluníčkem prohrátého dne a vydala se na cestu za poznáním. Cupitala na svých nožičkách, až objevila lístek. Zkusila, jak chutná, okusovala okraj lístečku a chutnalo jí. Jakpak by ne, vždyť motýlí maminka vybrala pro naši housenku tu nejlepší rostlinku, jakou na louce našla.

Ubíhaly dny, housenka jedla lístečky, sílila a zvětšovala se. Až jednou objevila lístek, který nebyl zelený, ale oranžový. Řekla si: „Takový lístek jsem ještě neviděla. Jak asi chutná?“ Začala lístek pěkně od okraje okusovat, ale nechutnal jí. Byl hořký a neměl tolik šťávy jako zelené lístky, které znala.

„Oranžové lístečky příště jíst nebudu“, pomyslela si a šla loukou dál. Jenomže, co to? Zelené lístečky už nikde nebyly, jen samé oranžové. Navíc začala být housence zima na tělíčku. „Jestli se já neschovám, tak určitě onemocním,“ říkala si naše housenka a hledala místo, kde by se schovala.

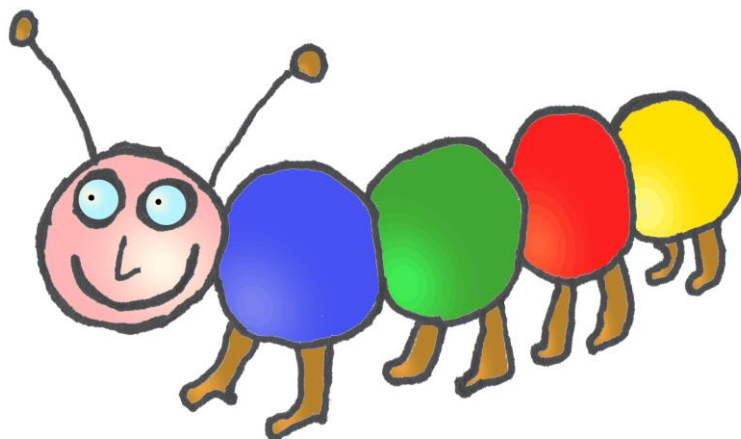
Cupitala, až došla k pěknému polštářku mechu a do něj se zavrtala. „To je najednou teplíčko, tady počkám, dokud zase nebude hřát sluníčko.“ A čekala dlouho, až usnula. Nevěděla, že venku začal podzim se svými plískanicemi a po něm přišla zima s chumelenicemi sněhu. Spala zimním spánkem.

Na jaře vykouklo sluníčko a začalo polštářek mechu prohřívát. Teplé paprsky pronikaly mechem a šimraly housenku na zádech. „Áááááááá, už je mi teplíčko, už bych mohla vylézt ven. Vystrčím hlavu a podívám se.“ Vykoukla ven, a to byla nádhera. Čerstvé zelené lístečky a kolem plno žlutých květů. „Rychle z pelíšku ven, ať už tam můžu být!“ Housenka vylezla, tápala mezi květy a nahřívala se.

A když byla prohrátá, pustila se do jídla. Čerstvé lístečky byly tak dobré a naše housenka měla takový hlad. Jedla a jedla. Lístky byly plné vitamínů a housenka rychle dorostla do své dospělé velikosti. A tady naše pohádka končí.

O tom, jak se housenka zakuklila a proměnila v motýla si řekneme v další pohádce, až přejde zima, na jaře.

(Da+RaP)

Rozhovor.

Víte, jak vzniká květinová výzdoba v našem kostele?

Květinová výzdoba našeho kostela je vždy krásná a pomáhá dotvořit příjemnou atmosféru našeho společenství. Víte ale, jak tato výzdoba vzniká a kdo se na ní podílí? Na to se Pláštík zeptal paní Anežky Vráblíkové.

Dobrý den, děkuji moc za ochotu podělit se se čtenáři Pláštíku o informace spojené s květinovou výzdobou. Jak dlouho se věnujete aranžování květin?

Květiny jsem začala aranžovat s paní Starychovou, která už aranžovala za Otce Jiřího Mikuláška. Protože na tu práci byla sama, nabídla jsem se jí, že jí pomůžu. Časem, když už paní Starychová nemohla tuto práci dělat, jsem ji převzala já.

Jste na tuto práci sama nebo se aranžování věnuje více lidí?

Začala se mnou zdobit Liduška Vintrová, která měla také zkušenosti s květinami. Pak se k nám přidala Marta Mokrá a tak zdobíme tři.

Jak často se scházíte?

V létě se scházíme dvakrát týdně, v zimě jen jedenkrát týdně.

Aranžujete vždy nově nebo doplňujete už hotové vazby?

Podle potřeby. Někdy květiny jen poopravíme, zvláště v zimě, jindy je vyměníme všechny.

Odkud berete nejčastěji květiny na výzdobu?

V létě je dost květin na farní zahradě. V zimě je musíme kupovat. Jde to do peněz.

Ze kterých květin nejraději tvoříte?

Z těch farních jsou to zejména jiriny a růže. Z kupovaných máme nejraději chryzantémy, gerbery a karafiáty.

Co Vás na Vaší práci nejvíce baví?

Nejvíce nás na naší práci baví, když seženeme správné květiny a povede se nám výzdoba.

Aranžujete podle nějakých vzorů nebo podle fantazie?

Spíš podle fantazie.

Absolvovaly jste nějaké „školení“ pro aranžéry?

Ano. V adventní době jsme měli školení s profesionální aranžérkou z Brna, která nám ukázala, jak se to má správně dělat. Jsme za to moc vděčné, hodně jsme se toho od ní naučily. Bylo nás v katolickém domě přes dvacet žen z celého okolí.

Máte pro naše čtenáře nějaký vzkaz?

Co bychom chtěly vzkázat čtenářům? Aby se jim výzdoba líbila a taky bych poprosila o nějaký příspěvek na květiny hlavně v zimě a na Velikonoce.

Děkuji za pěkný rozhovor a přeji Vám i Vaším spolupracovnícím pěkné květiny, dobré nápady a stále šikovné ruce.

Postřehy a příspěvky

Ohlédnutí za adventem

O tom, jak prožívají adventní dobu, se s námi podělila Lucinka Nezvalová (6 let) a přidala pěkný obrázek:

„Adventní doba je pro mě krásná tím, že se celá rodina každý večer modlíme u adventního věnce. A moc se těším, až budou hořet všechny čtyři svíčky a bude Štědrý den.“

Věřím, že jste si, děti, také vy všechny užily adventní dobu a hlavně pak nádherné vánoční svátky.

24 hodin na faře a vánoční dílna pro dospělé.

24 hodin na faře pro děti.

S našimi vedoucími jsme se sešli na faře, odložili jsme si velké batohy s oblečením, spacáky a karimatky do kavárny. Bylo nás zhruba 20 dětí, kluci i holky. Na farním dvoře jsme se rozdělili do skupin a šli jsme do lesa nad Staré Blansko. Zde jsme hráli hru, že jsme misionáři v Africe a nosili jsme papírky, na kterých byly nakreslené různé materiály; kamení, dřevo a hlína. Papírky jsme přenášely do našich klášterů (nástěnky). Při nošení materiálu nám gangy (vedoucí) bránili a házeli a na nás pucky (balónky z ponožek). Papírky z nástěnek jsme potom použily na stavbu chýší, jídelen, školních tříd a kostelů. Zvítězila skupina, která získala nejvíce bodů. Když jsme se z lesa vrátili na farní dvůr, otec Jiří Kaňa nám připravil oběd, který byl moc dobrý. Odpoledne jsme šli do tělocvičny Orla a tam na nás čekalo velké překvapení. Večer jsme se modlili v kostele a dostali jsme krásný dárek. Spali jsme na Lotosu. Celý den i přespání se mi velmi líbilo a už jsem zvědavá, co nás překvapí příští rok. (Niky)

Vánoční tvořivá dílna pro dospělé.

Minulý rok 2018 se v Katolickém domě v Blansku poprvé pořádala vánoční dílna pro dospělé. Od 8.00 do 12.00 hodin zde bylo připraveno několik „stanovišť“ a všichni, kteří v tuto dobu přišli, měli možnost pro svoje blízké vyrobit přáníčka, sněhuláky ze dřeva, krmítka, hlavolamy, šité nahřívací polštářky, lžičky ozdobené fimem a další. U každého stanoviště byl instruktor, který poskytl návod, radu a pomoc. Nálada, která zde panovala, se dá jen velmi těžko vyjádřit slovy. U stanovišť se netvořily fronty, nikdo nepředbíhal, nespěchal a klidná atmosféra zde panovala po celou dobu. Ti, kteří přišli tvořit, se mohli naučit něčemu novému, mohli si odnést vyrobený předmět/dárek a udělali radost někomu druhému, ale také mohli jen přihlížet nebo si povídat. (P)

Jak jsem pomáhal vyrábět hlavolamy.

Nikdy by mě nenapadlo, že se stanu instruktorem na vánoční dílně pro rodiče. Jelikož ale za mnou s nenápadným dotazem přišel sám pan farář, nešlo odmítnout. Po dlouhém hledání jsem se rozhodl pomáhat s výrobou jednoduchých hlavolamů. O rukodělné výrobky a tedy i hlavolamy měli kupodivu největší zájem maminky. Počet rodičů a ostatních dospělých, kteří tvořili, byl přiměřený počtu instruktorů u jednotlivých stanovišť, netvořily se fronty, což přispělo k pohodové předvánoční atmosféře. Byla to pro mě nová a pozitivní zkušenost. (LV)

Vánoční dílna pro děti.

15. prosince. 2018 byla na Katolickém domě vánoční dílna pro děti. Začínala v 8:30 hodin. Na dílně se vyráběly např.: vybarvené hodiny, cedulky ze dřeva, tisknutí na ubrus razítky, pískování skleniček, obaly na mobily, voňavé pytlíky, jehelníčky, přáníčka, držáčky na čaje, placky, náušnice, prstýnky a sponky z pečící plastelíny, sněhuláci ze dřeva, krmítka pro ptáčky, omalovánky, látkové misky, svíčky z větvíček, obrázky z ubrousků, ozdobné skleničky na svíčku, papírové tašky, panáči z látky, zavinovačky pro panenky a držáčky na svíčku z perníku.

Vánoční dílna udělala radost hned dvakrát. Jednak nám, když jsme dárečky vyráběli a pak našim blízkým, kterým jsme dárečky dali:)

(JaB)

Silvestr trochu jinak - Farní silvestr

V závěru roku proběhla po delší době akce s názvem Farní silvestr. V plánu byl bohatý program a jeho částí se mohl zúčastnit kdokoli, i třeba jen na chvíli. Dopoledne byl připravený výlet, který se změnil alespoň v krátkou procházku. Odpoledne jsme si pouštěli filmy, hráli deskový i karetní hry. Měli jsme také počítačové interaktivní hry, takže jsme v teple sálu zkoušeli lukostřelbu, jízdu autem, taneční hry a mnohé další. V kuchyni jsme si vařili večeři a chystali plný stůl dobrot. Byli jsme na společné mši s farností, kde jsme také ministrovali. Před půlnocí jsme měli krátkou adoraci a pak jsme šli na kopec pod Hořice pozorovat ohňostroj. Měli jsme celé Blansko jako na dlani.

Nic nám nescházelo a příští rok budeme určitě pokračovat. Velkou výhodou bylo i přespání, takže jsme ráno skoro v papučích přeběhli do kostela na slavnost Matky Boží Panny Marie.

Drakaťák a ohlédnutí za živým betlémem.

Na úspěšném průběhu letošního živého betlému se nemalou měrou podílela divadelní skupina Drakaťák. Vánoční téma zpracovali zajímavou a neotřelou formou a svým osobitým vystoupením zaujali všechny přítomné. Děkujeme tedy Drakaťákům za úžasný zážitek a také všem malým pastýřům a selkám, kteří se betlému zúčastnili, protože betlém bez pastýřů a selek by nebyl úplný.

Pokud vás vystoupení zaujalo, je vám patnáct a víc a chtěli byste se příště zapojit nejen do živého betlému, ale i do dalších akcí tohoto divadelního souboru, neváhejte a zastavte se v pondělí v podvečer na Katolickém domě, kde se skupina pravidelně schází.

Křížové cesty v okolí Blanska

Křížová cesta v Černé hoře

Černohorská křížová cesta se nachází na úbočí vrchu Paseka, kde se nachází i zámek (dnes domov pro seniory). První zastavení najdeme po pravé straně silnice, pokud přijíždíme směrem z Blanska, naproti bývalému panskému Dvoru.

Byla postavena v roce 1864 nákladem Flory Friesové. K postavení cihlových kapliček se využívalo místních ručně vyráběných cihel, reliéfy byly odlity v blanenských železárnách. V 19. století a v první polovině 20. století se zde konaly pobožnosti a poutě. Ale po druhé světové válce zůstala opominutá a pustla. Některá zastavení byla

silně poničena nebo spadla. V roce 1999 začala skupina dobrovolníků s opravou cenné památky. Obnovená cesta byla otevřena v roce 2004.

Křížová cesta vede do prudkého kopce a je zakončena **kaplí Svaté Rodiny**. Kaple byla postavena roku 1726, ale po reformách Josefa II. roku 1784 chátrala. Obnovena byla společně se stavbou křížové cesty roku 1864. Po druhé světové válce ji postihl podobný osud jako přilehlou křížovou cestu. Obnova probíhala mezi lety 2000 – 2012. Kaple dnes patří městysu Černá Hora a je využívána nepravidelně k duchovním nebo kulturním akcím.

Turistické informace: po předchozí domluvě lze navštívit zdejší pivovar nebo jen firemní prodejnu a odvést si domů lahodný nealko či alkoholický mok.

Zdroj fotografií: [https://cs.wikipedia.org/wiki/K%C5%99%C3%AD%C5%BEov%C3%A1_cesta_\(%C4%8Cern%C3%A1_Hora\)#/media/File:%C4%8Cern%C3%A1_hora_k%C5%99%C3%AD%C5%BEov%C3%A1_cesta.JPG](https://cs.wikipedia.org/wiki/K%C5%99%C3%AD%C5%BEov%C3%A1_cesta_(%C4%8Cern%C3%A1_Hora)#/media/File:%C4%8Cern%C3%A1_hora_k%C5%99%C3%AD%C5%BEov%C3%A1_cesta.JPG)
[https://commons.wikimedia.org/wiki/File:%C4%8Cern%C3%A1_Hora,_Kaple_sv._Rodiny_\(6292\).jpg](https://commons.wikimedia.org/wiki/File:%C4%8Cern%C3%A1_Hora,_Kaple_sv._Rodiny_(6292).jpg)

Křížová cesta v Chudčicích

Chudčice se nachází v okrese Brno – venkov poblíž Veverské Bítýšky. Křížová cesta začíná na okraji obce, úvodní část vede alejí kaštanů. Pochází z roku 1856 a tvoří ji 14 výklenkových kaplí s jednotlivými zastaveními. Vznikla podle návrhu chudčického rodáka architekta Eduarda Svobody. Cesta končí na kopci v místě, kde dříve stávala kaple svatého Kříže ze 13. století. Roku 1784 v době josefínských reforem byla zrušena. Dnes jsou na jejím místě tři kamenné kříže z roku 1902, které daly místu název – U Tří křížů. Křížová cesta je nově opravená.

Poblíž křížové cesty se v lese nad pramenem pitné vody nachází **kaple Panny Marie Pomocnice** z roku 1856.

Turistické informace: parkování je možné v Chudčicích u hřbitova, odkud je to jen pár kroků podél zahrádek k začátku cesty. Cesta je zpočátku mírná, ale po překonání vstupu do obory vede velmi strmě do kopce. Není vhodná pro kočárky a osoby se sníženou pohyblivostí.

Návštěvu chudčické cesty můžete spojit s výletem po brněnské přehradě. Přístaviště je jen několik desítek metrů za obcí Chudčice. Za prohlídku stojí i nedaleký rozsáhlý středověký hrad Veveří.